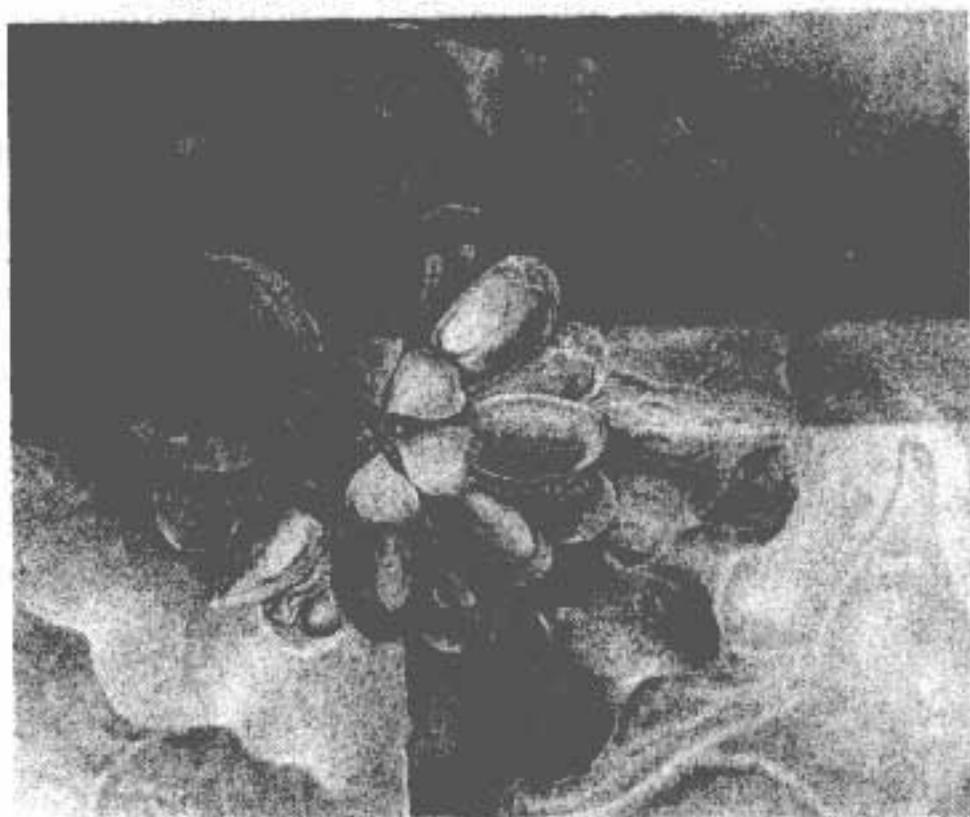

ภารยธรรม : ภาพสะท้อนในงานศิลปกรรม

กมล คงพงษ์

จิตรกรรมเกินน้ำมัน ของ นัชชา มีลักษณะ
แสดงความ寥廓ที่ประกอบประดิษฐ์
จากโน้ตรายวัดอุแห่งชุมชนโบราณระดับ
ชั้นหัวดู พังงา

กล่าวกันว่าโลกเราเนี้ยมีสิ่งที่น่าศึกษาหาความรู้มากนัก ไม่จบสิ้น โดยเฉพาะเรื่องของที่วัฒนธรรมของกลุ่มนคนต่างๆ นั้นมีหลากหลายมากนัก ยกที่จะศึกษาได้ทั้งหมด ศิลปวัฒนธรรมที่ขึ้นมา เหลืออยู่ในรูปของศิลปะที่ถูกอิงจากงานจำนวนมาก ทำลังรองการพิจารณาดีความต่อไป ศิลปวัฒนธรรมเหล่านี้ ออกลักษณ์เฉพาะที่แตกต่างกันไปตามชนบธรรมเนื้อชนและประเพณีของแต่ละกลุ่มนคน อย่างเช่น ทางวัฒนธรรมของชาวอะบอริกินในทวีปออสเตรเลีย ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มนคนที่อยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกนานานั้นๆ นี่ เป็นศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มนคนที่อยู่ในใต้ดินเดียว ในน้ำ หรือบนดิน ที่ไม่สามารถเข้าใจได้ดีต่อโลกภายนอก ทำให้ที่นี่เป็นแหล่งที่มีวัฒนธรรมเฉพาะเป็นของตนเอง และวัฒนธรรมเหล่านี้บางอย่าง ได้สะท้อนให้เห็นได้ในแบบของศิลปกรรม

การสร้างศิลปกรรมแม้จะยอมรับโดยส่วนรวมว่าสร้างขึ้นด้วยแรงผลักดันของอำนาจค่ามูล ไม่ใช่ แต่สิ่งที่สำคัญที่มีอยู่ในศิลปะนี้ หลักที่ทำให้มีความคิดเห็นและต่อต้านออกไปบางท่าน ความคิดเห็นว่าเกิดจากแรงกระดับทางการอาชญากรรม ของมนุษย์ และถูกถ่ายทอดออกมานเป็นงานศิลปะ ท่านมีความคิดเห็นว่าเกิดจากอาชญากรรมที่ขาดการกลั่นกรองคด้ายเด็กที่ชอบระบุความรู้สึกของคนมา

หากต่างๆ โอดษรรนชาติ บางท่านกล่าวว่าเป็นเรื่องของการสำนึกราบและเกรงกลัวต่อบาป และบางท่านถือก่าว่าว่าศิลปกรรมสมัยก่อนประวัติศาสตร์เป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ที่สร้างสิ่งต่างๆ ไว้ซึ่งแตกต่างไปจากธรรมชาติของสัตว์

ศิลปะในประเทศไทยซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการศิลป์พัฒนธรรมดั้งเดิม ได้มีมานานตั้งแต่ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เช่น ศิลปะเครื่องปั้นดินเผาของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ที่บุคพบที่จังหวัดกาญจนบุรี และที่บุคพบที่บ้านเชียงไกรเบต่อจากหุบแม่น้ำ จังหวัดอุตรธานี ซึ่งเป็นเครื่องปั้นดินเผาลายเขียนหลังจากศิลปะของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์แล้วศิลปกรรมในประเทศไทยก็ได้แบ่งออกเป็นยุคสมัยทางราชสำนัก ศรีวิชัยและลพบุรี ซึ่งเป็นศิลปกรรมพื้นฐานที่มีอยู่ตั้งเดิมบนพื้นแผ่นดินไทยก่อนเข้าสู่ยุคประวัติศาสตร์ชาติไทย

รองรับอารยธรรมที่ปรากฏในโบราณวัตถุและโบราณสถานหลายที่ ได้ถูกทำลายลงด้วยน้ำมือมนุษย์ในยุคปัจจุบันด้วยสาเหตุค่าต่างๆ หลากหลายประการ ผู้เขียนในฐานะเป็นผู้สอนวิชา 277-401 ศิลปะโบราณสมัยกรุงศรีอยุธยาได้ประทับใจ ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกศิลป์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้พยายามส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทราบนักศึกษาถึงความสำคัญของศิลปะที่เป็นความสมัยที่สำคัญที่สุด ในการที่จะอนุรักษ์ศิลปะ ในการที่จะอนุรักษ์ศิลป์พัฒนธรรมเก่าแก่ที่เกิดขึ้นบนพื้นแผ่นดินภาคใต้ สร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปกรรมร่วมสมัย เพื่อแสดงให้เห็นมูลเหตุปัจจัยการสร้างสรรค์ที่ขึ้นอยู่บนฐานวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และเป็นการแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นของสถาบันการเมืองและการผลิตบันทึกด้านศิลปะในแต่ละภูมิภาคที่ควรจะมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันไป

จิตรกรรมสีน้ำเงิน ของ มิหนัช จังกิน
แสดงให้เห็นการนำรูปแบบของไทยตีผู้ จากแหล่ง
โบราณคดีไม่ถาวร จังหวัดนครศรีธรรมราช
มาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปกรรมร่วมสมัย

วารสารวิทยบริการ

ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2542

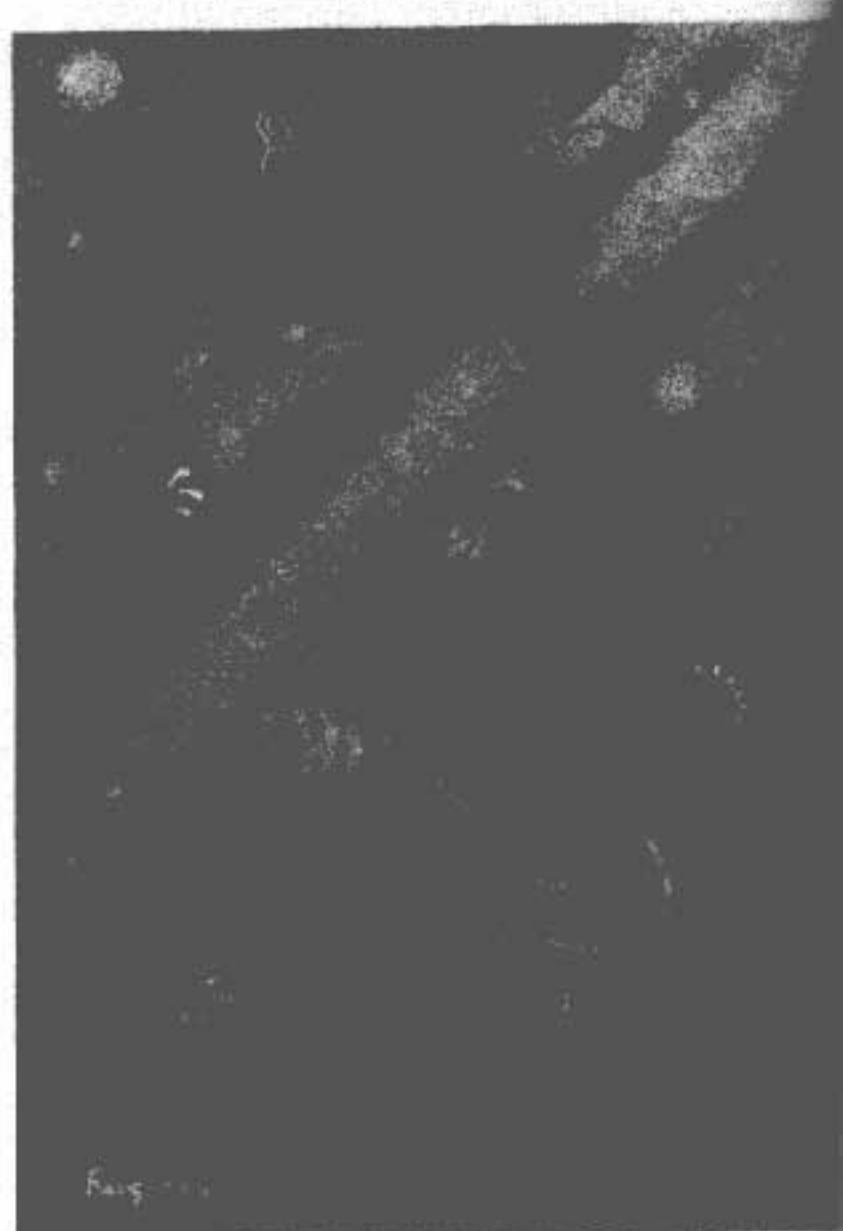
นิรายนธรรม : ภาพสะท้อนในงานศิลปกรรม

กมล คง时效

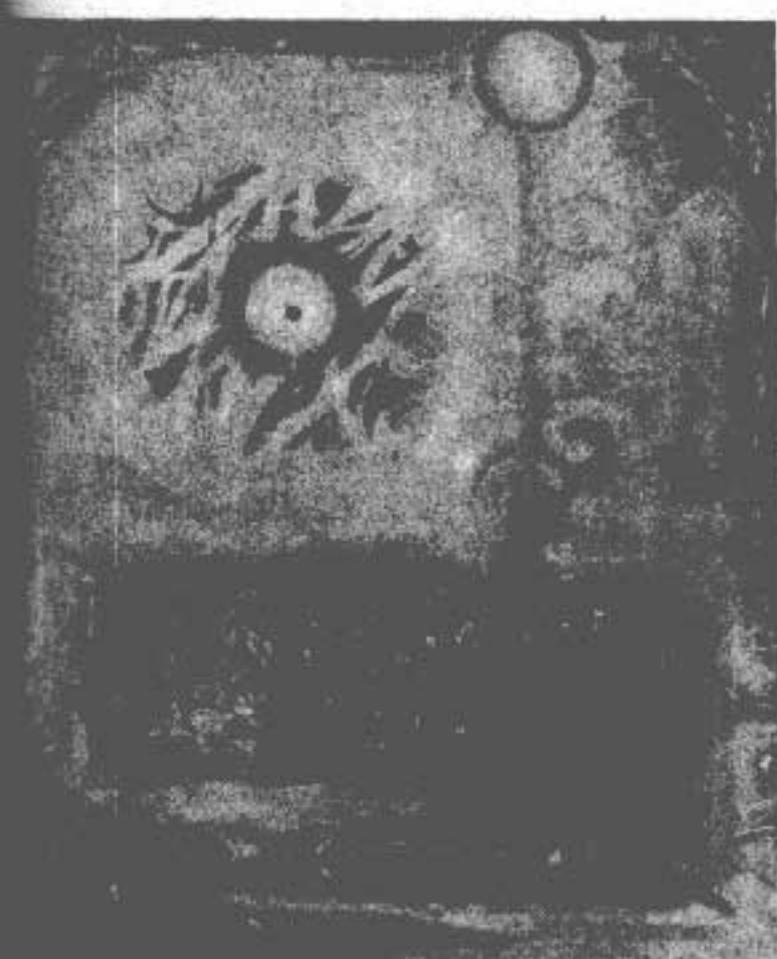
จิตรกรรมสีน้ำมัน ของ พญ. กรมทั่ว
แสดงถึงภัยณะรุปแบบถวคลาชภานะ
ดินเผาจากแหล่งโบราณคดีแหลมโพธิ์
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จิตรกรรมสีน้ำมัน ของ รังสิตา เว่องรอง
แสดงถึงภัยณะรุปทรงและลักษณะอสูรปีศา
จากแหล่งทุ่นชนโบราณคดีอุกปีด จังหวัดยะลา

ศิลปะในควบสมุทรภาคใต้เป็นการศึกษาประวัติศาสตร์ควบสมุทรภาคใต้สมัยโบราณ เน้นทางการค้าด้วยประเทศไทย รัฐและอาณาจักรต่างๆ บริเวณภาคใต้ การได้รับอิทธิพลอารยธรรมต่างๆ ผ่านทั่วโลกไปและการวิเคราะห์งานจิตรกรรม ประดิษฐกรรมและสถาปัตยกรรมที่สำคัญของภาคใต้ กรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนนักศึกษาเข้าศึกษาวัดถุ บรรพบุรุษในพิพิธภัณฑสถานในภาคใต้แล้ว คือการอนุรักษ์ให้นักศึกษาเลือกค้นคว้าโน้ตวัดถุจากแหล่งโบราณคดีในภาคใต้ตามความสนใจ เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา วิเคราะห์รูปแบบ ลักษณะส่วนประกอบต่างๆ และอิทธิพลทางศิลปะของโบราณวัดถุนั้น แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ ภาระครรภ์เป็นผลงานศิลปกรรมร่วมสมัยดังปรากฏ物ร่องรอยของนักศึกษาในที่นี้ ภาระสหือนในงานศิลปกรรมของนักศึกษาแสดงออกให้เห็นถึงความเจริญของชุมชนในควบสมุทรภาคใต้ในสมัยโบราณ เป็นอย่างดี เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นอารยธรรมอันเก่าแก่ที่เป็นผลมาจากการสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ มนุษย์ที่ผ่านมา

การอนุรักษ์ บริสุนทาง กระถางอินทร์
ความประทับใจความงามของគุลเต็มที่ปราถ
เกต้าปีตบกรรณวังษะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

วารสารวิทยบริการ

ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 กันยายน - ธันวาคม 2542

นิรายนธรรม : ภาพสะท้อนในงานศิลปการ

กมล พงษ์

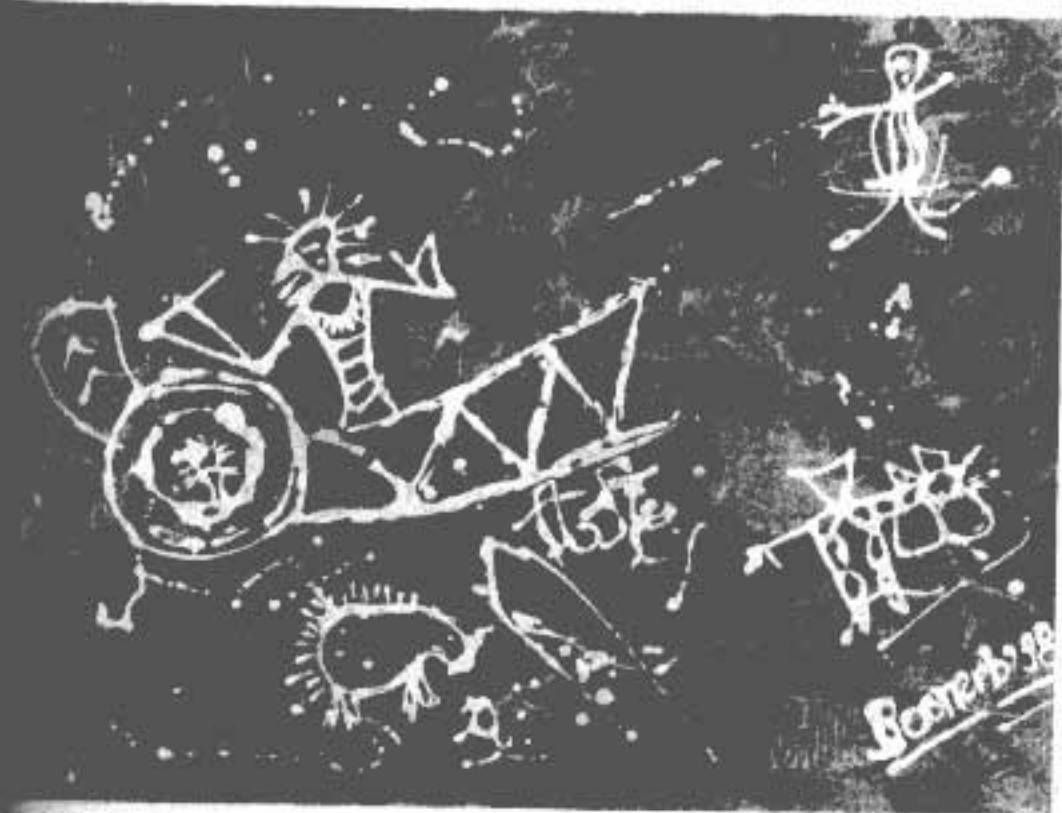
ศิลปกรรมหั้งหาดทั่งป่วงหากขึ้นอยู่บนพื้นฐานของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์ของคนเองก็แสดงให้เห็นอารยธรรมของภูมิภาคนั้นๆด้วย และสามารถนำเอาอารยธรรมต่างๆมาไว้ระดับสากลได้โดยอาศัยงานศิลปกรรมเป็นสื่อ

จัดกรรมสืบทอด ของ อรุณ พรินวลด์เกว
และชุดแบบคลาสสิกสถาปัตยกรรมกุฎิทรงไทย
วัดวังตะวันตก จังหวัดนครศรีธรรมราช

จัดกรรมสืบทอด ของ วินัย มะครี
และลักษณะชุดแบบกษาเพื่อนใบราณ
และลักษณะที่ประทეภูในถ้ำหัวกะโหลก
หรือคีหัวไก จังหวัดยะลา

ธรรมเรื่องหนึ่ง ของ บุญเขิน พัฒนา
หลักคณิตศาสตร์เบื้องโน้นราษฎร์จากถ้ำผีหัวโตก
ที่ชักบัวบัง มะคริ แม่น้ำเพียงสักนัยยะครา
กันในรูปแบบที่แผลด่างกันตามปีเขากบุกคล

หมายเหตุ

- นร. ทวีกาญจน์. 2529. ประวัติศาสตร์ศิลป. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์.
นร. ลีสุวรรณ. 2539. โลกศิลปะ. กรุงเทพฯ : ศันอ้อ แกรนนี่.
นร. พิชญ์ไพบูลย์. 2528. ความเข้าใจศิลปะ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.